

განმარტება ქრისტეს პიროვნებაში ღვთაებრივ და ადამიანურ ბუნებათა ერთობის შესახებ.

ქალკედონის კრება, ჩვ. წ. 451, Act 5

ამიტომ, წმინდა მამათა მიმდევარნი, ჩვენ ერთხმად ვასწავლით კაცთ, რომ ცნონ ერთი და იგივე ძე, ჩვენი უფალი იესო ქრისტე, ერთდროულად სრული ღვთაებრიობაში და სრული ადამიანურობაში, ჭეშმარიტი ღმერთი და ჭეშმარიტი კაცი, რომელიც ასევე შედგება გონიერი სამშვინველისა და სხეულისაგან; ღვთაებრიობით მამის თანაარსი (homoousios), ადამიანურობით კი ჩვენი თანაარსი; ყოველგვარად ჩვენი მსგავსი, გარდა ცოდვისა; ღვთაებრიობით მამისაგან შობილი ვიდრე დრო გაჩნდებოდა, ადამიანურობით კი შობილი, ჩვენთვის - კაცთათვის და ჩვენი ხსნისათვის, ქალწული მარიამისაგან, ღვთისმშობლისაგან (Theotokos); ერთი და იგივე ქრისტე, ძე, უფალი, მხოლოდშობილი, ორი ბუნებისაგან შემდგარი, შეურწყმელი, შეუცვლელი, განუყოფელი, განუცალკევებელი; ბუნებათა განსხვავება არ უქმდება ერთობით, არამედ თითოეული ბუნების თვისება შენარჩუნებულია და ერთიანდება ერთ პიროვნებასა და ჰიპოსტაზში, არა როგორც დაყოფილი ან გაყოფილი ორ პიროვნებაში, არამედ ერთი და იგივე ძე და მხოლოდშობილი ღმერთი სიტყვა, უფალი იესო ქრისტე; როგორც ადრეული ჟამიდან წინასწარმეტყველები საუბრობდნენ მასზე, და როგორც ჩვენმა უფალმა იესო ქრისტემ თავად გვასწავლა, და როგორც მამათა რწმენის სიმბოლო გადმოგვცემს.

წმინდა ათანასეს რწმენის სიმბოლო

Quicumque Vult

ვისი სურვილიც ხსნაა, უპირველესად აუცილებელია რომ მას ჰქონდეს კათოლიკე რწმენა.

ვინც არ შეინახავს ამ რწმენას სრულად და განუყოფლად, უეჭველად ის მარადიულად დაიღუპება.

კათოლიკე რწმენა კი ეს არის: რომ ჩვენ თაყვანს ვცემთ ერთ ღმერთს სამებაში და სამებას ერთობაში, არც პიროვნებებს შევურევთ და არც არსებას ვაცალკევებთ.

რადგან არის ერთი პიროვნება მამისა, სხვა ძისა და სხვა წმინდა სულისა.

მაგრამ მამის, ძის და წმინდა სულის ღვთაებრიობა ერთია, დიდება თანასწორი, დიდებულება კი თანამარადიული.

როგორც მამაა, ისეთივეა ძე და ისეთივეა წმინდა სული.

მამა უქმნელია, ძე უქმნელია და წმინდა სული უქმნელია.

მამა ჩაუწვდომელია, ძე ჩაუწვდომელია და წმინდა სული ჩაუწვდომელია.

მამა მარადიულია, ძე მარადიულია და წმინდა სული მარადიულია.

და მაინც, ისინი არ არიან სამი მარადიული, არამედ ერთი მარადიული.

როგორც ასევე არ არიან ისინი სამი ჩაუწვდომელი, არც სამი უქმნელი, არამედ ერთი უქმნელი და ერთი ჩაუწვდომელი.

მსგავსად ამისა მამა ყოვლისშემძლეა, ძე ყოვლისშემძლეა, წმინდა სული ყოვლისშემძლეა.

და მაინც, ისინი არ არიან სამი ყოვლისშემძლე, არამედ ერთი ყოვლისშემძლე.

ასე რომ მამა ღმერთია, ძე ღმერთია და წმინდა სული ღმერთია.

და მაინც, ისინი არ არიან სამი ღმერთი, არამედ ერთი ღმერთი.

მსგავსად ამისა მამა უფალია, ძე უფალია და წმინდა სული უფალია.

და მაინც, არის არა სამი უფალი, არამედ ერთი უფალი.

რადგან, როგორც ქრისტიანული ჭეშმარიტება გვაძლავს რომ ვცნოთ თითოეული პიროვნება ღმერთად და უფლად,

ასევე კათოლიკე რელიგია გვიკრძალავს თქმას, რომ არის სამი ღმერთი, ან სამი უფალი.

მამა არავისგან შექმნილა და არც შობილა.

ძე მამისაგანაა მხოლოდ, ის არ შექმნილა, მაგრამ იშვა.

წმინდა სული მამისაგან და ძისაგანაა, არ შექმნილა, არ შობილა, მაგრამ გამოდის.

ასე რომ არის ერთია მამა, და არა სამი მამა; ერთია ძე, და არა სამი ძე; ერთია წმინდა სული, და არა სამი წმინდა სული.

და ამ სამებაში არცერთია უპირატესი ან მომდევნო; არცერთია სხვაზე აღმატებული; არამედ ეს სამი პიროვნება ერთად თანამარადიული და თანასწორია. ასე რომ, როგორც ყველა ზემოთქმულშია - თაყვანცემული უნდა იყოს ერთობა სამებაში და სამება ერთობაში. შესაბამისად, ვისაც სურს ხსნა, სამების შესახებ ასე უნდა ფიქრობდეს.

უფრო მეტიც, მარადიული ხსნისათვის აუცილებელია ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს განკაცების სწორი რწმენა.

სწორი რწმენა არის ის, რომ გვწამს და ვაღიარებთ, რომ ჩვენი უფალი იესო ქრისტე, ღმერთის ძე, არის ღმერთი და კაცი;

ღმერთი, მამის არსიდან, ქვეყნიერების შექმნამდე შობილი; და კაცი, დედის არსიდან, ქვეყნიერებაში შობილი;

სრულყოფილი ღმერთი და სრულყოფილი კაცი, გონიერი სამშვინელითა და ადამიანური ხორციით არსებული;

მამის თანასწორი, ღვთაებრიობით; მამაზე მდაბალი, ადამიანურობით.

ის არის ღმერთი და კაცი, მიუხედავად ამისა ის არ არის ორი, არამედ არის ერთი ქრისტე;

ერთია ის, არა იმიტომ რომ ღვთაებრივი გადაიქცა ხორცად, არამედ იმიტომ რომ ადამიანური ბუნება მიიღო ღვთაებრივმა;

ერთი მთლიანი, არა არსთა აღრევით, არამედ პიროვნების ერთობით.

რადგან, როგორც გონიერი სამშვინველი და ხორცია ერთი კაცი, ასევეა ღმერთი და კაცი ერთი ქრისტე;

რომელიც ეწამა ჩვენი ხსნისათვის, ჯოჯოხეთში ჩავიდა, მესამე დღეს აღდგა მკვდრეთით.

ის ამალდა ზეცაში, დაჯდა მამის, ყოვლისშემძლე ღმერთის მარჯვნივ, საიდანაც მოვა ცოცხალთა და მკვდართა განსასჯელად.

მისი მოსვლისას ყოველი ადამიანი სხეულებრივად აღდგება და ანგარიშს ჩააბარებენ თავიანთ საქმეთა შესახებ.

ისინი, რომლებიც კარგს სჩადიოდნენ, მარადიულ სიცოცხლეში შევლენ, ისინი კი, ვინც ბოროტს სჩადიოდნენ, მარადიულ ცეცხლში.

ეს არის კათოლიკე რწმენა და თუ ადამიანს ამის გულწრფელად არ სწამს, ის ვერ გადარჩება.

ჩიკაგო-ლამბეთის ოთხპუნქტი

მიღებული ეპისკოპოსთა პალატის მიერ, ჩიკაგო, 1886

ჩვენ, ამერიკის შეერთებულ შტატებში პროტესტანტული ეპისკოპალური ეკლესიის ეპისკოპოსები, კრებად გაერთიანებულნი, როგორც ღმერთის ეკლესიის ეპისკოპოსები, საზეიმოდ ვაცხადებთ ყველასთვის, ვისაც ეს შესაძლოა ეხებოდეს, განსაკუთრებით კი ამ მიწის სხვადასხვა თანაზიარების ჩვენს თანაქრისტიანთათვის, რომლებიც მათ სხვადასხვა სფეროში ერთმანეთს დაუპირისპირდნენ ქრისტეს რელიგიის გამო:

1. ჩვენი გულწრფელი სურვილია, რომ მხსნელის ლოცვა, „რათა ყველანი ერთნი იყვნენ“, მისი უღრმესი და ჭეშმარიტი გაგებით, სწრაფად აღსრულდეს;
2. რომ გვწამს, ყველა ვინც წესისამებრ მონათლულია წყლით, მამის, და ძის, და წმინდა სულის სახელით, არის წმინდა კათოლიკე ეკლესიის წევრი.
3. რომ ყველაფერში, რაც დაკავშირებულია ადამიანურ წესებთან თუ ადამიანურ არჩევანთან, დაკავშირებული ღვთისმსახურების ტიპთან და დისციპლინასთან, ან ტრადიციულ ჩვეულებებთან, ეს ეკლესია სიყვარულისა და თავმდაბლობის სულისკვეთებით მზად არის უარი თქვას საკუთარ უპირატესობებზე;
4. რომ ეს ეკლესია არ ესწრაფვის სხვა თანაზიარებათა შთანთქმას, არამედ სურს მათთან თანამშრომლობა საერთო რწმენისა და წესრიგის საფუძველზე, რათა აღმოფხვრას სქიზმა, განკურნოს ქრისტეს სხეულის ჭრილობები და ხელი შეუწყოს სიყვარულს, რომელიც ქრისტიანულ მადლთა შორის უმთავრესი და სამყაროში ქრისტეს ხილული გაცხადებაა.

თუმცა, ამას გარდა, ვაცხადებთ, რომ ქრისტიანთა ერთობა... შესაძლებელია აღდგეს მხოლოდ ქრისტიანულ თანაზიარებათა დაბრუნებით ერთობის იმ პრინციპებთან, რომლებიც გამოიხატა განუყოფელი კათოლიკე ეკლესიის მიერ მისი არსებობის პირველ ეპოქებში; ეს პრინციპები, გვწამს, რომ წარმოადგენენ ქრისტიანული რწმენისა და წესრიგის არსებით საუნჯეს, რაც ქრისტემ და მისმა მოციქულებმა დააკისრეს ეკლესიას სამყაროს აღსასრულამდე, რის გამოც შეუძლებელია მათზე რაიმენაირი დათმობა ან უარი იმათი მხრიდან, ვინც დანიშნულნი არიან მათ მსახურებად და დამრიგებლებად ყოველი ადამიანის საერთო და თანაბარი სიკეთისათვის.

როგორც ამ წმინდა საუნჯის განუყოფელი ნაწილნი, ქრისტიანობის დაყოფილ ტოტთა შორის ერთობის აღდგენისთვის არსებითად განვიხილავთ შემდეგს:

1. ძველი და ახალი აღთქმის წმინდა წერილები, როგორც ღმერთის გაცხადებული სიტყვა.

2. ნიკეის მრწამსი, როგორც ქრისტიანული რწმენის საკმარისი განცხადება.

3. ორი საკრამენტი - ნათლობა და უფლის სერობა - ქრისტეს მიერ დაწესებული სიტყვების უცვლელი გამოყენებითა და მის მიერ დადგენილი ელემენტებით აღსრულებული.

4. ისტორიული ეპისკოპატი, თავისი მმართველობითი ფორმებით, ადგილობრივად მორგებული, ღვთის მიერ მისი ეკლესიის ერთობაში მოხმობილი ერებისა და ხალხების საჭიროებებზე.

ამას გარდა, ღრმად დადარდიანებულნი იმ სამწუხარო დაყოფილობის გამო, რომელიც გავლენას ახდენს ჩვენს მიწაზე მყოფ ქრისტიანულ ეკლესიაზე, ვაცხადებთ ჩვენს სურვილსა და მზადყოფნას, მაშინვე როგორც კი იქნება უფლებამოსილი პასუხი ამ განცხადებაზე, რომ შევალთ ძმურ მოლაპარაკებაში ყველა ან ზოგიერთ ქრისტიანულ სხეულთან, რომელიც ესწრაფვის ეკლესიის სხეულის ერთობის ორგანულ აღდგენას, იმ პირობათა გულითადი შესწავლით, რომლითაც ფასდაუდებელი კურთხევა შესაძლოა სიხარულით განხორციელდეს.

შენიშვნა: მიუხედავად იმისა რომ ზემოაღნიშნული ოთხპუნქტის ფორმა მიღებულ იქნა ეპისკოპოსთა პალატის მიერ, ის არ იქნა მიღებული დეკრეტატთა პალატის მიერ, არამედ შევიდა ახლადშექმნილი ქრისტიანთა გაერთიანების საერთო კომისიის შესწავლისა და ქმედების გენერალურ გეგმაში.

1888 წლის ლამბეთის კონფერენცია, რეზოლუცია 11

მასზე, რომ კონფერენციის აზრით, შემდგომი პუნქტები იძლევა საფუძველს, რომელთან დაახლოებამაც შესაძლოა, ღმერთის კურთხევით, მიგვიყვანოს სახლის გაერთიანებასთან:

1. ძველი და ახალი აღთქმის წმინდა წერილები, როგორც „ხსნისთვის აუცილებელი ყოველივეს შემცველი“, რწმენის კანონი და საბოლოო ნიმუში.

2. მოციქულთა მრწამსი, როგორც ნათლობის სიმბოლო; ნიკეის მრწამსი, როგორც ქრისტიანული რწმენის საკმარისი განცხადება.

3. თავად ქრისტეს მიერ დაწესებული ორი საკრამენტი - ნათლობა და უფლის სერობა - ქრისტეს მიერ დაწესებული სიტყვების უცვლელი გამოყენებითა და მის მიერ დადგენილი ელემენტებით აღსრულებული.

4. ისტორიული ეპისკოპატი, თავისი მმართველობითი ფორმებით, ადგილობრივად მორგებული, ღვთის მიერ მისი ეკლესიის ერთობაში მოხმობილი ერებისა და ხალხების საჭიროებებზე.